

Regeringens proposition

2001/02:189

En ny djurskyddsmyndighet

Prop.
2001/02:189

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 6 juni 2002.

Göran Persson

Margareta Winberg
(Jordbruksdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen redogörs för regeringens bedömning att en ny djurskyddsmyndighet bör inrättas för att djurskyddet skall förstärkas. Den bör vara den centrala myndigheten för djurskyddstillsynen och därmed ha ett övergripande ansvar för djurskyddet. Den nya myndigheten bör även ha det totala djurskyddsansvaret för icke-livsmedelsproducerande djur.

Propositionen innehåller också regeringens bedömning om djurskyddsmyndighetens övriga uppgifter och dess organisation.

Myndigheten beräknas kunna påbörja sitt arbete den 1 juli 2003.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534) .	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar	6
3	Ärendet och dess beredning	7
4	En ny djurskyddsmyndighet	7
5	Djurskyddsmyndighetens uppgifter	10
5.1	Djurskyddstillsyn	10
5.2	Försöksdjur	12
5.3	Övriga icke-livsmedelsproducerande djur	14
5.4	Forskning, utbildning och information.....	16
6	Djurskyddsråd	18
7	Myndighetens organisation, bemanning och lokalisering	19
8	Ekonomiska konsekvenser	19
9	Konsekvenser för små företag	19
10	Författningskommentar	20
10.1	Förslaget till lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534)	20
Bilaga 1	Sammanfattning av betänkandet av Utredningen om hur djurskyddet skall vara organiserat.....	21
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanser	22
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanser	24
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 6 juni 2002	25
	Rättsdatablad	26

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2001/02:189

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534),
2. lag om ändring i lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534)

Härigenom föreskrivs i fråga om djurskyddslagen (1988:534)¹

dels att i 19 a, 20 och 24 §§ ordet ”Jordbruksverket” skall bytas ut mot ”Djurskyddsmyndigheten”,

dels att i 3 § uttrycket ”regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Statens jordbruksverk” skall bytas ut mot ”regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer”,

dels att i 4, 6–8, 10–12 och 14–18 §§ uttrycket ”regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Jordbruksverket” skall bytas ut mot ”regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer”,

dels att 25, 33 och 38 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 §²

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Djurskyddsmyndigheten får meddela föreskrifter om hur tillsynen enligt denna lag skall bedrivas.

Regeringen eller, *efter regeringens bemyndigande, Jordbruksverket* får föreskriva att det får tas ut avgift för tillsynen och i ärenden enligt denna lag. Regeringen får överlåta åt kommunen att meddela föreskrifter om sådana avgifter.

Regeringen eller *den myndighet som regeringen bestämmer* får föreskriva att det får tas ut avgift för tillsynen och i ärenden enligt denna lag. Regeringen får överlåta åt kommunen att meddela föreskrifter om sådana avgifter.

¹ Senaste lydelse av

3 § 2002:550

4 § 2002:550

6 § 1991:404

7 § 2002:550

8 § 1998:56

10 § 2002:550

11 § 2002:550

12 § 2002:550

14 § 1991:404

15 § 1991:404

16 § prop. 2001/02:93

17 § 1991:404

18 § 1991:404

19 a § 1998:56

20 § 1998:56

24 § 1991:1688.

² Senaste lydelse 1991:404.

Beslut enligt 31 eller 32 § omfattar också avkomma som det omhändertagna djuret föder under omhändertagandet.

Sedan ett djur har omhändertagits får ägaren inte förfoga över *det* utan tillstånd av länsstyrelsen.

Sedan ett djur har omhändertagits får ägaren inte förfoga över *djuret eller avkomma som omfattas av omhändertagandet* utan tillstånd av länsstyrelsen.

38 §³

Beslut av en kommunal nämnd enligt denna lag eller enligt bestämmelser som meddelats med stöd av lagen får överklagas hos länsstyrelsen.

Beslut, som annan statlig myndighet än regeringen i särskilt fall meddelat enligt lagen eller med stöd av regeringens förordnande enligt lagen, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Annat beslut som *Jordbruksverket eller annan* statlig myndighet meddelat enligt lagen eller med stöd av regeringens förordnande enligt lagen får överklagas hos regeringen.

Annat beslut som *en* statlig myndighet meddelat enligt lagen eller med stöd av regeringens förordnande enligt lagen får överklagas hos regeringen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.
 2. För ärenden som väckts före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.
 3. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela de föreskrifter som övergångsvis kan behövas.

³ Senaste lydelse 1995:1714.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar

Prop. 2001/02:189

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar

dels att i 4 § orden "Statens jordbruksverk" skall bytas ut mot "Djurskyddsmyndigheten",

dels att i 5 och 11 §§ ordet "Jordbruksverket" skall bytas ut mot "Djurskyddsmyndigheten".

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Under de senaste åren har intresset och engagemanget för djurskyddsfrågor ökat i samhället från såväl enskilda människors som organisationers sida. För att möta detta intresse beslutade regeringen den 19 april 2000 att bemyndiga chefen för Jordbruksdepartementet att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att se över hur djurskyddet skall vara organiserat (dir. 2000:31). Till utredare utsågs f.d. generaldirektören Svante Englund. Uppdraget redovisades den 30 november 2000 i betänkandet Ett förbättrat djurskydd (SOU 2000:108).

En sammanfattning av betänkandet finns i *bilaga 1*. Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Jordbruksdepartementet (dnr Jo2001/601).

Riksdagen har, efter förslag i budgetpropositionen för år 2002 (prop. 2001/2002:1, utgiftsområde 23, avsnitt 4.8.7) beslutat att medel skall anslås till en särskild djurskyddsmyndighet. För år 2002 har anslagits 13 miljoner kronor och för åren 2003 och 2004 har anslagits 20 miljoner kronor för vart och ett av åren. Regeringen har i en senare proposition till föreslagit riksdagen att djurskyddsmyndigheten skall lokaliseras till Skara (prop. 2001/02:4 s. 191). Regeringen har i tilläggsbudgeten i 2002 års ekonomiska vårproposition (2001/02:100) föreslagit att ytterligare 15 miljoner kronor anslås till djurskyddsmyndigheten.

Den 12 mars 1998 beslutade regeringen om ett uppdrag till Statens jordbruksverk i fråga om djurskyddstillsyn. Den 25 juni 1998 beslutades om ett tillägg till uppdraget för att få bedömt hur ett eventuellt djurskyddsregister skulle kunna utformas. Jordbruksverket lämnade den 1 september 1999 ett förslag som har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Jordbruksdepartementet (dnr Jo2000/121).

I propositionen behandlas frågan om inrättandet av en ny djurskyddsmyndighet som bl.a. skall ha ansvar för ett djurskyddsregister.

De lagändringar som förslaget föranleder faller delvis inom lagrådets granskningsområde. Eftersom ändringsförslaget i den delen, utöver ett förtydligande, inte innebär annat än att ansvarig myndighet byts ut skulle emellertid lagrådets hörande sakna betydelse.

Förslagen i propositionen har utformats i samarbete med miljöpartiet och vänsterpartiet.

4 En ny djurskyddsmyndighet

Regeringens bedömning: En ny djurskyddsmyndighet bör inrättas. Myndigheten bör vara central myndighet för djurskyddstillsynen och därmed ha ett övergripande ansvar för djurskyddet. Myndigheten bör ha det totala djurskyddsansvaret för icke-livsmedelsproducerande djur. Till myndigheten bör ett djurskyddsråd knytas. Myndigheten beräknas inleda sin verksamhet den 1 juli 2003.

Utredningens förslag: Utredningen föreslår att de uppgifter som för närvarande ligger på Jordbruksverkets djuravdelning och distriktsveterinäravdelning, Centrala försöksdjursnämnden och de djurförsöksetiska nämnderna liksom den regionala och lokala tillsynen över efterlevnaden av djurskyddslagen förs över till en ny myndighet, Statens djurskyddsmyndighet. Den nya myndigheten föreslås därmed få ansvar för bl.a. tillsynen för såväl livsmedelsproducerande som icke-livsmedelsproducerande djur.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser avstyrker förslaget bl.a. på den grunden att en så omfattande organisationsändring, enligt deras uppfattning, inte behövs. Flera instanser befarar att djurskyddet inte kommer att förbättras med en sådan djurskyddsmyndighet som utredaren föreslår och att staten förtroendemässigt, ekonomiskt och kunskapsmässigt kommer att bli lidande med en sådan nyordning. Flera instanser påpekar också att utredningens förslag innebär en uppsplittring av ansvaret på flera aktörer. Dessa instanser menar att detta inte stämmer med den helhetssyn på livsmedelskedjan som eftersträvas i nuvarande livsmedelsproduktion och att detta kan komma att leda till dubbelarbete för berörda myndigheter.

Någon länsstyrelse anser att den föreslagna myndigheten mer är att likna vid en ”nygammal” veterinärstyrelse än enbart en djurskyddsmyndighet. *Länsstyrelsen i Västerbottens län* anser att konsumentperspektivet motiverar en sammanslagning av de statliga verken i stället för en uppsplittring. Enligt *Jordbruksverkets* mening är det av avgörande betydelse för att uppnå ett gott resultat i arbetet med djurskydd och djurhälsofrågor att dessa behandlas integrerat med andra samhällseliga målsättningar som satts upp för jordbruket. *Sveriges lantbruksuniversitet* anser att smittskyddsenheter, djurmiljöenheter, internationella kansliet och distriktsveterinäravdelningen bör vara kvar vid Jordbruksverket. *Lantbrukarnas riksförbund (LRF)* anser att en ny myndighet innebär en uppenbar risk för ökad byråkrati, ökade kostnader och dubbelarbete.

Flera remissinstanser avvisar förslaget att den lokala tillsynen över hur djurskyddslagen efterlevs flyttas från kommunerna till en statlig myndighet och avstyrker därför förslaget om djurskyddsmyndighet medan andra instanser tillstyrker förslaget på grund av att de ser fördelar med en statlig djurskyddstillsyn. *Sveriges Veterinärförbund* välkomnar initiativet att se över hur djurskyddet skulle kunna förbättras genom inrättandet av en djurskyddsmyndighet samt anser att djurskyddstillsynen behöver förbättras och ser klara fördelar med att bryta ut djurskyddsfrågorna ur Statens jordbruksverk och att föra över den lokala tillsynen från kommunerna till staten. *Svenska Djurskyddsföreningen* tillstyrker förslaget. *Svenska Hästars Värn* välkomnar förslaget. *Svenska Kennelklubben* anser att förslaget till en sammanhållen djurskyddsmyndighet där förutsättningar för en verklig lokal tillsyn med veterinärkompetens säkerställs i hela landet är mycket bra. *Svenska Hundklubben* menar att en ny myndighet enligt betänkandet är en förutsättning för en kraftfull och verkningsfull förstärkning av djurskyddet i landet. *Förbundet Djurens Rätt* stödjer förslaget om en ny stor djurskyddsmyndighet, men anser att även de frågor som i dag finns på Naturvårdsverket och Livsmedelsverket, såsom jakt och slakt, samt

vid Statens veterinärmedicinska anstalt skall flyttas till myndigheten. Förbundet anför vidare att försöksdjursfrågorna bör ligga inom en särskild enhet på den nya myndigheten.

Skälen för regeringens bedömning: Det i djurskyddslagen (1988:534) fastlagda målet för ett gott djurskydd är att djur skall behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och sjukdom. Principen med bestämmelser om skydd och vård av djur innebär att vi ikläder oss ett ansvar gentemot djuren. Allt fler människor intresserar sig för, och engagerar sig i, hur djur hålls och behandlas. Engagemanget gäller ofta djur i livsmedelsproduktionen, hästar, pälsdjur och försöksdjur, men även sällskapsdjur, cirkusdjur, djurparksdjur och djur som på annat sätt förevisas offentligt.

I den proposition som föregick införandet av djurskyddslagen uttalas att varje enskild människa som har djur i sin vård har det primära ansvaret för att djuren behandlas väl och skyddas mot lidande (prop. 1987/88:93 s. 15).

Statens jordbruksverk har enligt sin instruktion bl.a. till uppgift att säkerställa ett gott hälsotillstånd hos husdjuren, att genomföra skärpta djurskyddskrav och att förebygga spridning av samt bekämpa smittsamma djursjukdomar. Jordbruksverket får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att djurskyddslagen och de föreskrifter som meddelats med stöd av lagen skall efterlevas. Jordbruksverket har hittills också utövat den centrala tillsynen över efterlevnaden av djurskyddslagen, samordnat övriga tillsynsmyndigheters verksamhet och vid behov lämnat råd och hjälp i denna verksamhet. I praktiken är det emellertid för närvarande i första hand de lokala och i andra hand de regionala tillsynsmyndigheterna – d.v.s. kommunerna respektive länsstyrelserna – som utövar den operativa tillsynen över att bestämmelserna i djurskyddslagstiftningen följs.

Utredningen föreslår att förutom de frågor som direkt rör djurskydd på Jordbruksverket skall även övriga djurfrågor inom verkets djuravdelning och distriktsveterinäravdelningen överföras till en ny myndighet. Dessutom anser utredningen att Centrala försöksdjursnämnden och de djurförsöksetiska nämnderna samt den regionala och lokala tillsynen över djurskyddslagen skall föras över till den nya myndigheten. I utredningen anför bl.a. att detta alternativ innebär en möjlighet att sammanföra frågor om djurskydd för de flesta djurslag, inklusive försöksdjur.

Det är regeringens bedömning att det finns ett behov av att förstärka djurskyddet. Med utredningens förslag samlas i och för sig de flesta djurfrågorna hos en och samma myndighet. Trots detta delar regeringen synen hos de remissinstanser som anser att utredningen inte på ett övertygande sätt visat att djurskyddet skulle förstärkas med den i betänkandet föreslagna myndighetskonstruktionen. Inte heller anser regeringen att ansvaret för den lokala djurskyddstillsynen bör flyttas från kommunerna till en central djurskyddsmyndighet. Det är regeringens bedömning, att det inte för närvarande finns några skäl att bryta integreringen av livsmedelskedjan och flytta även de livsmedelsproducerande djuren till en ny djurskyddsmyndighet. Regeringen delar den uppfattning som flera remissinstanser för fram att det, mot bakgrund av olika livsmedelsskandaler, framstår som mycket viktigt att behålla en

helhetssyn i fråga om sambandet ”från jord till bord”. Regeringen anser därför att Jordbruksverket även fortsättningsvis bör ha i uppgift att meddela föreskrifter om livsmedelsproducerande djur.

Utredningen föreslår i andra hand en alternativ myndighet med ca 25 årsarbetskrafter. En majoritet av remissinstanserna anser att ett sådant alternativ på ett bättre sätt kan gagna djurskyddet. Regeringen, som delar denna uppfattning, anser att en myndighet av sådan storlek bör inrättas. Det är regeringens bedömning att en sådan myndighet lämpligen skulle kunna ha det övergripande ansvaret för den centrala djurskyddstillsynen beträffande samtliga djur som omfattas av djurskyddslagen. En sådan myndighet bör också kunna meddela föreskrifter och allmänna råd om hur tillsynen skall bedrivas. Den bör vidare ges i uppdrag att vägleda, utbilda och stödja de regionala och lokala tillsynsmyndigheterna samt i övrigt öka deras kompetens genom att bl.a. anordna konferenser och olika utbildningar. Vidare bör den vara föreskrivande myndighet när det gäller de icke-livsmedelsproducerande djuren, dvs. sällskapsdjur, försöksdjur, pälsdjur, cirkusdjur, djur i djurparker och djur som på annat sätt förevisas offentligt, samt hästar. En uppgift för myndigheten kan dessutom vara att sammanställa artkaraktistika för djur som omfattas av djurskyddslagen. Den bör också, i likhet med Jordbruksverket, knyta till sig ett djurskyddsråd med bred kompetens bl.a. inom etologi och etik.

Regeringen bedömer att en sådan myndighet med ett övergripande ansvar för djurskyddstillsynsfrågor och därmed djurskyddsfrågor i allmänhet skulle kunna påbörja sitt arbete den 1 juli 2003. Den nya myndigheten bör kallas Djurskyddsmyndigheten och tillsammans med Jordbruksverket vara behörig myndighet på central nivå när det gäller djurskyddsfrågor i landet. Eftersom många frågor gällande djurskydd kommer att beröra både den nya djurskyddsmyndigheten och Jordbruksverket förutsätter regeringen att de båda myndigheterna vid behov samråder med varandra. Samråd bör givetvis i förekommande fall också ske med Livsmedelsverket, Naturvårdsverket och övriga berörda myndigheter.

Regeringen kommer att i en förordning med instruktion för den nya djurskyddsmyndigheten meddela närmare föreskrifter om myndighetens uppgifter. Vilka dessa uppgifter skall vara beskrivs mer utförligt i det följande.

5 Djurskyddsmyndighetens uppgifter

5.1 Djurskyddstillsyn

<p>Regeringens bedömning: Den nya djurskyddsmyndigheten bör ha det övergripande ansvaret för djurskyddstillsynen och därmed bli en central djurskyddsmyndighet. Den bör ha rätt att meddela föreskrifter och ge råd om hur tillsynen skall bedrivas i landet. Den bör också vägleda de regionala och lokala tillsynsmyndigheterna.</p>

Utredningens förslag: Utredningen föreslår att kommunernas ansvar för djurskyddstillsyn förs över till en ny central djurskyddsmyndighet. Det regionala ansvaret föreslås ligga på 10–15 regionala enheter dit personalen vid länsstyrelserna, bl.a. länsveterinärerna och personal med byggteknisk och juridisk kompetens, kan föras. Enligt utredningen bör personal som är regionalt och lokalt placerade av ekonomiska och kompetensmässiga skäl samlokaliseras med de 80 veterinärstationerna och med den personal som enligt förslag i Livsmedelsverkets rapport 9:2000 skall tillkomma vid Livsmedelsverket.

Remissinstanserna: Många remissinstanser stöder eller har ingen erinran mot en överföring av ansvaret för djurskyddstillsynen från kommunerna till staten, men åtskilliga anser att det inte finns behov av en så omfattande organisationsförändring som den föreslagna. Ytterligare några instanser anser att frågan behöver utredas närmare.

Statskontoret, Ekonomistyrningsverket och Riksrevisionsverket ser inga fördelar med förslaget. Flertalet kommuner, några länsstyrelser, *Svenska Kommunförbundet, Samarbetskommittén* och *Förbundet Djurens Rätt* avvisar utredningens förslag att kommunernas ansvar för djurskyddstillsynen förs över till staten.

Skälen för regeringens bedömning: Regeringen delar det synsätt som flera remissinstanser har, nämligen att det inte är lämpligt att föra över det lokala ansvaret för den operativa djurskyddstillsynen från kommunerna till en statlig nivå.

Regeringen anser emellertid att det finns skäl att förstärka både den operativa djurskyddstillsynen och den övergripande centrala tillsynsfunktionen. Enligt regeringens mening är det lämpligt att föra över det centrala ansvaret som Jordbruksverket har i dag för tillsyn enligt djurskyddslagen till en särskild myndighet, nämligen den nya djurskyddsmyndigheten, och ge denna myndighet utökade befogenheter när det gäller djurskyddstillsynen. Den nya myndigheten bör ges möjlighet att utfärda föreskrifter om hur tillsynen skall bedrivas i landet. En sådan möjlighet saknar Jordbruksverket i dag. Livsmedelsverket har emellertid sådana befogenheter när det gäller livsmedelstillsynen och regeringen anser att djurskyddstillsynen bör behandlas på samma sätt. Genom att den nya djurskyddsmyndigheten ges det centrala ansvaret för tillsynen får den ett övergripande ansvar att följa utvecklingen på djurskyddets område. En uppgift för den nya djurskyddsmyndigheten bör vara att följa och utvärdera tillämpningen av djurskyddslagen. Det gäller inte bara att granska domar som rör djurskydd, utan även att följa upp och utvärdera anmälningar om brott, hur fallen dokumenteras, varför en del fall leder till åtalseftergift, vilka problem och svårigheter som kan uppstå i fråga om tolkning av lagen m.m. Sådana utvärderingar är viktiga inte minst mot bakgrund av de skärpningar av lagen, som riksdagen nyligen beslutat (lag (2002:550) om ändring i djurskyddslagen). Utifrån dessa utvärderingar bör myndigheten, om det behövs, föreslå förändringar av lagen.

Regeringen anser, i likhet med utredningen, att det bör finnas en särskild tillsynsenhet inom den nya myndigheten. Myndigheten bör ges rätt att meddela föreskrifter tillsynen. Djurskyddsmyndigheten skall också vägleda och stödja de regionala och lokala tillsynsmyndigheterna i deras arbete med djurskyddsfrågor och öka kompetensen hos dessa

myndigheter genom att aktivt bidra med information, anordna konferenser och olika utbildningar. Myndigheten skall även verka för ökad kunskap hos andra yrkeskategorier som kommer i kontakt med djurskyddslagen.

Inom regeringskansliet har ett arbete inletts i syfte att förbättra livsmedels- och djurskyddstillsynen. I mars 2002 samlades representanter för Jordbruksdepartementet, Miljödepartementet, Jordbruksverket, Livsmedelsverket, länsstyrelserna, Svenska Kommunförbundet och kommunerna till ett möte om livsmedels- och djurskyddstillsynen. Mötet avslutades med att deltagarna enades om ett antal slutsatser. Enligt en av dessa slutsatser bör huvudmannaskapet för djurskydds- och livsmedelstillsynen ligga kvar på kommunerna. Det har vidare konstaterats att det bl.a. finns behov av en mer tydlig styrning av tillsynen från den centrala myndigheten. Det är därför, som redan nämnts, lämpligt, och i enlighet med slutsatserna från ovan nämnda möte, att den nya djurskyddsmyndigheten som kommer att ha ett centralt djurskyddstillsynsansvar även ges möjlighet att föreskriva hur den lokala djurskyddstillsynen skall bedrivas. Enligt ytterligare slutsatser från mötet borde regelverket för djurskydds- och livsmedelstillsyn utformas så att det bättre överensstämmer med de regler som gäller för miljötillsynen. Respektive verk borde få föreskrifträtt och föreskrifterna borde innehålla bl.a. miniminivåer för djurskydds- och livsmedelstillsynen samt krav på viss kompetens hos inspektörerna. Verken borde även ge ut råd för sådan tillsyn och ha en aktiv dialog med kommuner och länsstyrelser. På mötet drogs även slutsatsen att samrådsgrupper borde inrättas mellan länsstyrelser och kommuner och att länsstyrelserna borde få möjlighet att överta eller återta tillsynsansvaret i det fall en kommun inte klarar av sina uppgifter. Vidare ansåg mötet att kommunerna borde få rätt att samverka och gemensamt nyttja personal enligt samma principer som i dag gäller för miljötillsynen och att ett sanktionssystem borde införas. Slutligen enades mötet om att djurskydds- och livsmedelstillsynen i allt väsentligt borde finansieras med avgifter och att kommunernas inflytande när det gäller avgifternas storlek borde förstärkas.

Regeringen arbetar vidare med frågan om livsmedels- och djurskyddstillsynen med inriktningen att en proposition i ärendet skall kunna föreläggas riksdagen i början av år 2003. Redan nu bör dock djurskyddslagen ändras på så sätt att den nya djurskyddsmyndigheten ges rätt att meddela föreskrifter om hur tillsynen enligt lagen eller enligt föreskrifter meddelade med stöd av lagen skall bedrivas.

5.2 Försöksdjur

<p>Regeringens bedömning: De uppgifter som för närvarande ligger på Centrala försöksdjursnämnden, inklusive huvudmannaskapet för de djurförsöksetiska nämnderna, och de uppgifter när det gäller försöksdjur som Jordbruksverket i dag ansvarar för förs över till den nya myndigheten. Det är regeringens bedömning att Centrala försöksdjursnämnden bör avvecklas.</p>

Utredningens förslag: Utredningens förslag överensstämmer i stort sett med regeringens förslag, men utredningen föreslår dessutom att om oenighet uppkommer i nämnderna bör en ledamot kunna begära att ärendet avgörs av myndighetens styrelse.

Remissinstanserna: De flesta länsstyrelserna och *Jordbruksverket* föreslår att de uppgifter som Centrala försöksdjursnämnden har tillsammans med ansvaret för de försöksdjursetiska nämnderna förs över till Jordbruksverket och att särskild, centralt placerad tillsynspersonal svarar för tillsynen av försöksdjursverksamheten. Flera instanser avvisar bestämt utredningens förslag i den delen att en ledamot i en nämnd vid oenighet skall kunna hänskjuta ärendet till den nya myndighetens styrelse med motiveringen att detta helt skulle avhända nämnderna deras nuvarande suveränitet, vilket inte vore till gagn för djurskyddet.

Skälen för regeringens bedömning: Regeringen anser, i likhet med Sveriges lantbruksuniversitet, Lunds universitet, Sveriges Veterinärförbund m.fl. remissinstanser att det finns stora fördelar med att bl.a. Centrala försöksdjursnämndens uppgifter, inklusive huvudmannskapet för de djurförsöksetiska nämnderna, och Jordbruksverkets ansvar för försöksdjur samlas i den nya djurskyddsmyndigheten. På så sätt kan all kompetens och allt ansvar beträffande försöksdjur sammanföras hos en myndighet i stället för att som i dag vara uppdelad på två myndigheter. Frågor om försöksdjur bör föras till en särskild enhet inom den nya myndigheten. Det bör även finnas tjänstemän på enheten som har utbildning och erfarenhet av forskning, försöksdjur och alternativ till djurförsök. Myndigheten bör ansvara för att utfärda föreskrifter i fråga om såväl hållande och skötsel av försöksdjur som den djurförsöksetiska prövningen. Myndigheten bör även ha rätt att utfärda föreskrifter när det gäller andra frågor som har samband med användningen av försöksdjur, såsom frågor om statistik, utbildning och destinationsuppfödning. Mot den bakgrunden är det regeringens bedömning att Centrala försöksdjursnämnden bör avvecklas.

Den nya djurskyddsmyndigheten bör arbeta vidare med den åtgärdsplan för att stärka djurskyddet inom försöksdjursområdet som Jordbruksverket och Centrala försöksdjursnämnden redovisade för regeringen i maj 1999. I denna ingår bl.a. utarbetande av föreskrifter och informationsmaterial samt inrättande av ett dataregister över djurförsök. Myndigheten bör dessutom se över vilka åtgärder som bör vidtas för att stödja de djurförsöksetiska nämnderna i deras arbete. En sådan åtgärd kan exempelvis vara att bistå nämnderna med information om alternativa metoder till djurförsök och att sammanställa uppgifter om sådana metoder.

Djurskyddsmyndigheten bör vidare ansvara för den utbildning och kompetensutveckling som behövs i de etiska nämnderna. Som redovisas närmare i det följande bör myndigheten även i övrigt ha ansvar för utbildning och information om försöksdjursfrågor.

När det gäller försöksdjursfrågor är djurskyddet nära kopplat till framsteg inom försöksdjursvetenskapen och framtagande av alternativa metoder. Det är därför regeringens bedömning att den nya myndigheten bör ha ett samarbete med olika kompetenscentra nationellt och internationellt, t.ex. Sveriges lantbruksuniversitet i Uppsala, Vetenskapsrådet, Uppsala universitet, Karolinska institutet och det europeiska

Beträffande frågor i övrigt som rör försöksdjursanvändningen avser regeringen att invänta de överväganden och förslag som kommer att presenteras av den särskilda utredare som gör en översyn av förutsättningarna för den djurförsöksetiska prövningen (dir. 1999:103). I detta sammanhang kommer regeringen även att ta ställning till förslaget om att en ledamot i en djurförsöksetisk nämnd skall kunna begära att ärendet avgörs av djurskyddsmyndighetens styrelse.

5.3 Övriga icke-livsmedelsproducerande djur

Regeringens bedömning: Myndigheten bör ha ansvar för att utfärda föreskrifter när det gäller djur som inte i första hand används för livsmedelsproduktion, men som omfattas av djurskyddslagens bestämmelser. I ansvaret ingår även att anordna utbildningar och konferenser samt att sprida information om skydd för dessa djurslag.

Myndigheten bör också ansvara för att ett djurskyddsregister upprättas och ha huvudmannskapet för det centrala hundregistret.

Utredningens förslag: Utredningen föreslår bl.a. att de uppgifter som för närvarande ligger på Jordbruksverkets djuravdelning och distriktsveterinäravdelning förs över till en ny myndighet, Statens djurskyddsmyndighet.

Utredningen påpekar att det är angeläget att regeringen tar ställning till Jordbruksverkets förslag om inrättande av ett djurskyddsregister.

Remissinstanserna: Många instanser anser att det är en stor brist att ett alternativ med bibehållande av djurskyddsfrågorna inom Jordbruksverket inte har redovisats i utredningen. Flera instanser anser att en djurskyddsmyndighet bör inrättas, men att det inte finns behov av en så omfattande organisationsförändring som den som föreslås i utredningen. Flera instanser tillstyrker utredningens förslag, men en del anser att en djurskyddsombudsman dessutom bör inrättas. *Karolinska institutet*, *Livsmedelsverket*, *Sveriges lantbruksuniversitet*, *Sveriges Veterinärförbund* m.fl. instanser tillstyrker förslaget, men påtalar att distriktsveterinärerna inte bör ingå i den nya myndigheten eftersom de kan hamna i en tveksam arbetssituation med både myndighetsutövning och klinisk verksamhet. *Lunds universitet* ser klara fördelar med förslaget medan *Umeå universitet* och *Centrala försöksdjursnämnden* är tveksamma till det. *Statens veterinärmedicinska anstalt* ser både för- och nackdelar med förslaget. *Läkemedelsverket*, *Fiskeriverket* och *Naturvårdverket* har inget att erinra mot förslaget. Ett stort antal instanser bl.a. *Statskontoret*, *Ekonomistyrningsverket*, *Smittskyddsinstitutet* flertalet länsstyrelser, *Jordbruksverket* och majoriteten av de kommuner som uttalat sig avstyrker utredningens förslag. *Riksrevisionsverket* anger att det på grund av de brister som utredningen har inte kan ta ställning till förslaget.

Beträffande Jordbruksverkets förslag om inrättande av ett djurskyddsregister är majoriteten av remissinstanserna positiva till förslaget eller har

ingen erinran mot det. Flera instanser anser att även hobbyhästar bör omfattas av registret.

Skälen för regeringens bedömning: Jordbruksverket har i dag det övergripande djurskyddsansvaret för alla djur som omfattas av djurskyddslagens bestämmelser. Riksdagen har nyligen beslutat om en ändring av bl.a. 4 § djurskyddslagen, vilken ändring kommer att träda i kraft den 1 januari 2003 (prop. 2001/02:93, bet. 2001/02:MJU20 och rskr. 2001/02:257). Enligt bestämmelsen, i dess nu gällande lydelse, skall vissa typer av djur hållas och skötas i en god djurmiljö och på ett sådant sätt att det främjar deras hälsa och ger dem möjlighet att bete sig naturligt. Regeringen, eller efter regeringens bemyndigande, Jordbruksverket får meddela ytterligare föreskrifter om hur dessa djur skall hållas och skötas. Den ändring som träder i kraft vid årsskiftet innebär att bestämmelsen vidgas till att omfatta alla djur och inte som nu endast sådana djur som föds upp eller hålls för produktion av livsmedel, ull, skinn eller pälsar eller för att användas som försöksdjur eller i tävling. Ändringen innebär en möjlighet att mer i detalj föreskriva hur andra djurslag skall hållas och skötas vilket torde innebära att de icke-livsmedelsproducerande djuren i framtiden kommer att utgöra ett expanderande område inom djurskyddsarbetet. Mot bl.a. denna bakgrund anser regeringen att det kan vara lämpligt att föra över ansvaret för dessa djurslag till den nya djurskyddsmyndigheten för att på det sättet markera deras ökande betydelse i samhället. Detta innebär att det ansvar som Jordbruksverket har i dag när det gäller hållande och skötande av sällskapsdjur, pälsdjur, försöksdjur, djur i djurparker, cirkus och liknande samt hästar kommer att föras över till den nya djurskyddsmyndigheten.

Regeringen har för avsikt att tillkalla en organisationskommitté som bl.a. bör få i uppgift att ge förslag till tydlig ansvarsfördelning mellan Jordbruksverket och den nya myndigheten. Detta kan bl.a. gälla de avgränsningar som behövs när det gäller bestämmelser som omfattar både livsmedelsproducerande djur och de djur som inte primärt hålls för att producera livsmedel. Organisationskommittén bör även få andra uppgifter, vilket närmare framgår av avsnitt 7.

Regeringen förutsätter att Jordbruksverket och den nya djurskyddsmyndigheten samråder med varandra i frågor där båda myndigheterna berörs, t.ex. vid utarbetande av föreskrifter.

I betänkandet Offentlig djurskyddstillsyn (SOU 1996:13) påpekade utredaren att en av grundförutsättningarna för att kommunerna skall kunna bedriva en effektiv djurskyddstillsyn är att de har tillgång till register över djurhållningen i kommunerna. Registren behövs i första hand för kommunernas verksamhetsplanering av den regelbundna djurskyddstillsynen. Också i utredningen Ett förbättrat djurskydd (SOU 2000:108) understryks att det är angeläget att regeringen tar ställning till Jordbruksverkets förslag från år 1999 om ett djurskyddsregister som omfattar även andra djurslag än nötkreatur. Regeringen bedömer, i likhet med de nämnda utredningarna, att en effektiv djurskyddstillsyn fordrar tillgång till uppgifter om olika typer av djurhållare. Därför anser regeringen att ett djurskyddstillsynsregister bör upprättas i linje med Jordbruksverkets förslag. Förslaget, som kostnadsberäknats till mellan 7,5 och 15 miljoner kronor, är remissbehandlat och majoriteten av remissinstanserna tillstyrker eller har ingen erinran mot förslaget. Enligt

förslaget och såvitt nu kan bedömas förutsätter inte registret någon lagändring.

Genom lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar inrättades den 1 januari 2001 ett hundregister. Eftersom den nya djurskyddsmyndigheten bör ha det totala djurskyddsansvaret för bl.a. hundar och därmed bör utfärda föreskrifter om hur hundar skall hållas och skötas och i övrigt ge myndigheter och andra hjälp och stöd när det gäller frågor om hundar är det lämpligt att den nya djurskyddsmyndigheten även ansvarar för det centrala hundregistret. Detta register kan innehålla information av intresse dels för den nya djurskyddsmyndigheten men även för de regionala och lokala tillsynsmyndigheterna. Dessa bör därför, liksom hittills, ha direkt åtkomst till registret.

5.4 Forskning, utbildning och information

Regeringens bedömning: Myndigheten bör ha ansvar för att följa nationell och internationell forskning om djurskydd och djurs välfärd samt för utbildning i och information om frågor som är relevanta för myndighetens ansvarsområde. Myndigheten bör förfoga över medel att fördela till sådan forskning. Myndigheten bör ges ett särskilt ansvar för forskning om alternativ till försöksdjursanvändning.

Utredningens förslag: Utredningen föreslår att det inom myndigheten bör finnas en tjänsteman med kompetens att ”beställa” forskning och utvecklingsarbete med anknytning till myndighetens verksamhetsområde och med tillgång till anslag för att kunna beställa vetenskapliga rapporter m.m. av universiteten. Utredningen berör inte särskilt frågan om utbildning och information.

Remissinstanserna: De remissinstanser som har yttrat sig över myndighetens roll i fråga om forskning anser att det är av avgörande betydelse att myndigheten tillförs erforderliga resurser för detta. De anser också att myndigheten självständigt bör kunna initiera utredningsarbete inom djurskyddsområdet men att själva forskningsarbetet fortsatt bör ligga inom universitet och högskolor.

Skälen för regeringens bedömning: Kunskap är grunden för all positiv förändring i samhället och forskning är en av förutsättningarna för samhällsutveckling. En av den nya djurskyddsmyndighetens uppgifter blir att besluta om åtgärder och förändringar av bestämmelser som rör tillsynen över samtliga djur och hållandet av vissa djur. Det är ett oavvisligt krav att dessa beslut grundar sig på sådan kunskap som vetenskapliga analyser av hög kvalitet kan ge.

Myndigheten kan av naturliga skäl inte i egen regi bedriva forskning, utan det är lämpligt att denna sker vid de universitet och högskolor som har kompetens inom områden av betydelse. Däremot måste det inom myndigheten finnas sådan kompetens att myndigheten kan bedöma vilken typ av forskning som behöver initieras och var forskningsuppdraget lämpligen bör utföras. Myndigheten måste också kunna bedöma resultatet av forskningen och vara förtrogen med den vetenskapliga litteraturen.

Eftersom den nya djurskyddsmyndigheten föreslås ta över de uppgifter som för närvarande ligger på Centrala försöksdjursnämnden är det regeringens bedömning att även medlen för forskning om alternativa metoder till djurförsök bör tas över. I 2001 års ekonomiska vårproposition har för perioden 2002 till 2004 avsatts 5, 10 respektive 15 miljoner kronor för att främja utvecklingen av alternativa metoder till djurförsök i syfte att begränsa antalet djur som används i djurförsök. I regleringsbrevet för år 2002 uppdrog regeringen åt CFN att senast den 1 maj 2002 redovisa en utförlig strategi med förslag till hur det utökade anslaget skall användas. Ett förslag till strategi har redovisats och innehåller en bedömning av inom vilka områden det är särskilt angeläget att satsa resurser så att försöksdjursanvändningen kan förfinas, minskas eller ersättas med alternativ. CFN föreslår stöd till forskning, konferens- och seminarieverksamhet, utbildning och information med syfte att dels öka möjligheterna att utveckla alternativa metoder och dels främja att sådana metoder tas i bruk. CFN har lagt fast ramarna för hanteringen av de särskilda forskningsmedlen. För att bedöma och kvalitetsmäta forskningsprojekten inrättas en särskild forskningskommitté. Som stöd för kommitténs arbete bildas ett vetenskapligt råd med svensk och internationell expertis. De nya forskningsanslagen utannonseras före sommaren år 2002 och projekten beräknas starta före årsskiftet 2002/2003. Mot denna bakgrund bedömer regeringen att det är av största vikt att de erfarenheter och den kompetens som byggts upp inom CFN i fråga om alternativa metoder till djurförsök tas till vara av den nya djurskyddsmyndigheten.

Genom Sveriges medlemskap i EU har den internationella dimensionen fått allt större betydelse. Många gånger kan en högre kvalitet på forskningen nås till en lägre insats av resurser om olika forskningsinstitutioner samarbetar i projekt. Detta gäller såväl nationellt som internationellt. Myndigheten skall därför söka samarbete med liknande myndigheter eller organ bland EU:s medlemsstater för att effektivisera forskningen och spara resurser. Även samarbete med tredje länder kan komma ifråga om det bedöms vara till nytta för djurskyddet.

Utbildning är av stor vikt för kunskap om djurs välbefinnande och om vad som utgör ett gott djurskydd. Flera yrkeskategorier i samhället har ett direkt behov av utbildning eller fortbildning i ämnet djurskydd. Till dessa kategorier kan räknas djurskyddsinspektörer, veterinärer, rådgivare, poliser och jurister. Även olika typer av djurägare, djurtransportörer och personal på slakterier behöver ha kunskap om djurs beteende, behov och om djurskydd. En personkategori som i det här sammanhanget är särskilt viktig eftersom den har hand om beslut som rör djurskydd och djurskyddslagens konsekvenser, är de personer som är beslutsfattande i kommunernas miljö- och hälsoskyddsnämnder eller motsvarande. Myndigheten bör särskilt rikta sig till dessa personer med utbildning och information i djurskyddsfrågor.

När det gäller försöksdjursområdet är det av stor betydelse att ledamöterna i de djurförsöksetiska nämnderna erbjuds relevant utbildning. Det är därför lämpligt att djurskyddsmyndigheten på liknande sätt som Centrala försöksdjursnämnden gör i dag anordnar sådana utbildningar.

Sveriges lantbruksuniversitet i Skara anordnar redan, i samarbete med Umeå universitet, fortbildningskurser i djurskyddsfrågor för kommunernas djurskyddsinspektörer samt för länsveterinärer, jurister och byggnadsrådgivare vid länsstyrelserna. Utbildningen finansieras delvis från anslaget 42:3 anslagspost 1 Djurskyddsfrämjande åtgärder med 700 000 kr per år som administreras av Jordbruksverket. Regeringen bedömer det som lämpligt att den nya djurskyddsmyndigheten tar över det ansvar som Jordbruksverket har när det gäller denna utbildning. Det kan vara naturligt att myndigheten samarbetar med t.ex. universiteten i utbildningsfrågor. Utbildningsverksamheten bör bedrivas som uppdragsverksamhet.

Man kan förvänta sig att en ny djurskyddsmyndighet tilldrar sig allmänhetens intresse och att många enskilda kommer att vända sig till myndigheten för att få råd i olika djurfrågor. Myndigheten måste därför ha en beredskap att kunna möta samhällets uppmärksamhet och då inte bara agera reaktivt utan även aktivt utarbeta och sprida information via lämpliga kanaler i frågor relaterade till myndighetens kompetensområde. Konferenser och seminarieverksamhet kan vara ett sätt att sprida information.

Liksom när det gäller utfärdandet av föreskrifter och allmänna råd för olika djurslag kommer det inom området forskning, utbildning och information att finnas stort behov av samarbete och samråd mellan den nya djurskyddsmyndigheten och djurskyddsmyndigheten vid Jordbruksverkets djuravdelning, m.fl. myndigheter. Regeringen förutsätter att myndigheterna löser de olika gränsdragningsfrågorna på ett fruktbart sätt.

6 Djurskyddsråd

Regeringens bedömning: Myndigheten bör knyta till sig ett djurskyddsråd med bred kompetens för grundliga bedömningar och diskussioner när det gäller djurskydd.

Utredningens förslag: Utredningen anser att myndigheten bör ha möjlighet att själv inrätta de rådgivande organ som erfordras.

Remissinstanserna: Remissinstanserna har inte särskilt uttalat sig i frågan.

Skälen för regeringens bedömning: Vid Jordbruksverket finns i dag ett rådgivande organ i djurhälso- och djurskyddsfrågor, djurskyddsrådet. I rådet ingår företrädare för Sveriges lantbruksuniversitet, länsstyrelserna, Svenska Kommunförbundet, Lantbrukarnas Riksförbund, Sveriges Veterinärförbund, Svenska Lantarbetareförbundet, Förbundet Djurens Rätt och Sveriges Djurskyddsföreningars Riksförbund. Det är regeringens bedömning att även den nya djurskyddsmyndigheten bör ha stöd av ett sådant råd. I detta bör lämpligen ingå ledamöter med bl.a. etisk och etologisk kompetens. I sina diskussioner och när rådet uttalar sig i en fråga, bör rådet basera sig på den breda kunskap som ledamöterna har, information från organisationer och enskilda personer. Rådet bör även ta hänsyn till den information som finns i den vetenskapliga litteraturen liksom till den erfarenhet som på olika sätt

samlats nationellt och internationellt. Rådet bör även kunna göra vissa undersökningar och utarbeta rapporter om djurskyddsfrågor relevanta för myndighetens område.

Prop. 2001/02:189

7 Myndighetens organisation, bemanning och lokalisering

Det är regeringens bedömning att myndigheten för att kunna uppfylla sina mål behöver högt kvalificerad personal. Förutom en generaldirektör som leder myndigheten bör det bl.a. finnas juridisk kompetens och kompetens vad avser forskning. Det bör i övrigt vara myndighetens eget ansvar att själv bestämma sin organisation.

Regeringen har för avsikt att tillkalla en organisationskommitté som får i uppgift att bl.a. organisera och bemanna myndigheten. Det är lämpligt att kommittén överväger om viss verksamhet, t.ex. ekonomi, delar av personaladministrationen och IT bör upphandlas.

I detta sammanhang är det också väsentligt att beakta det önskvärda i att det undviks att olika instanser utför samma eller närliggande arbetsuppgifter. Dessutom bör det eftersträvas att gränserna mellan berörda instansers ansvarsområden blir så klara som möjligt.

I enlighet med riksdagens beslut (prop. 2001/02:4, bet. 2001/02:NU4, rskr. 2001/02:118) skall myndigheten placeras i Skara.

8 Ekonomiska konsekvenser

För att djurskyddsmyndigheten skall kunna bildas har riksdagen, efter förslag i budgetproposition (prop. 2001/2002:1, utgiftsområde 23, avsnitt 4.8.7) beslutat att medel skall anslås till myndigheten. För år 2002 har anslagits 13 miljoner kronor och för åren 2003 och 2004 har anslagits 20 miljoner kronor för vart och ett av åren. Regeringen har dessutom i tilläggsbudgeten i 2002 års ekonomiska vårproposition (prop. 2001/02:100) föreslagit att ytterligare 15 miljoner kronor anslås till myndigheten.

I samband med att myndigheten bildas kommer som nämnts Centrala försöksdjursnämndens verksamhet att överföras till den nya myndigheten. Vissa överföringar av resurser som nu disponeras av Jordbruksverket kommer också att göras. Regeringen återkommer till den närmare beräkningen av anslagskonsekvenserna i årets budgetproposition.

9 Konsekvenser för små företag

Regeringens förslag innebär en viss omorganisation av ansvarsfördelningen när det gäller djurskyddsfrågor. En ändring som den

föreslagna torde inte ha någon negativ inverkan för små företag som har djur och som har en god djurhållning. Genom den nya myndigheten förväntas djurskyddet stärkas och därmed ökar företagets trovärdighet. Prop. 2001/02:189

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534)

33 §

I lagstiftningsärendet har uppmärksammats att det kan sättas i fråga om ett beslut om omhändertagande även omfattar den avkomma ett djur kan komma att föda under omhändertagandetiden. För att undanröja osäkerheten i detta avseende görs ett förtydligande av 33 § djurskyddslagen. Som en följd av detta kommer vad som i 33 – 35 §§ samma lag sägs om omhändertaget djur att gälla även för den avkomma ett sådant djur kan komma att föda under tiden för omhändertagandet.

Sammanfattning av betänkandet av Utredningen om hur djurskyddet skall vara organiserat

Genom beslut den 19 april 2000 gav regeringen Svante Englund i uppdrag att se över hur djurskyddet skall vara organiserat i Sverige. Enligt direktiven skulle utredningen se över oklarheter och problem beträffande olika myndigheters ansvarsområden när det gäller djurskydd och, om det finns behov av detta, föreslå förbättringar, lämna alternativa förslag till hur en fristående djurskyddsmyndighet skulle kunna vara organiserad, vilka befogenheter den skulle kunna ha och var den skulle kunna vara lokaliserad, redogöra för eventuella ekonomiska konsekvenser av dessa förslag samt ange hur förslagen skulle finansieras. Nedan följer en sammanfattning av utredningens förslag.

Utredningen föreslår att kommunernas ansvar för djurskyddstillsyn förs över till staten med motiveringen att frågan om behörig myndighet enligt EG:s direktiv då kan lösas.

Utredningen redovisar även alternativa förslag till en ny djurskyddsmyndighet och förordar att Jordbruksverkets ansvar för djurfrågor samt Centrala försöksdjursnämndens ansvar förs över till den nya myndigheten. Myndigheten föreslås få anslag för att kunna beställa vetenskapliga rapporter i bl.a. djurskyddsfrågor. Personal vid Jordbruksverkets djuravdelning och distriktsveterinäravdelning, vid Centrala försöksdjursnämnden samt länsstyrelsernas länsveterinärer, m.fl. bör erbjudas anställning vid den nya myndigheten. Djurskyddsmyndigheten föreslås bli placerad i Lund.

Utredningen föreslår vidare att veterinärinstruktionen ändras så att samtliga veterinärer (dvs. även privata veterinärer och besiktningsveterinärer) blir anmälningsskyldiga om de skulle upptäcka bristande djurhållning eller djurplågeri. Underlåtenhet att anmäla detta föreslås kunna bli föremål för disciplinpåföljd från Veterinära ansvarsnämnden.

Utredningen föreslår också att första stycket i 4 § djurskyddslagen (1988:534) skall få följande lydelse. "Djur skall hållas och skötas i en god djurmiljö och på ett sådant sätt att det främjar deras hälsa och att *hänsyn tas till djurens fysiologiska och beteendemässiga behov.*" istället för lydelsen: "Djur som föds upp eller hålls för produktion av livsmedel, ull, skinn eller pälsar eller för att användas för ändamål som avses i 19 § eller i tävling skall hållas och skötas i en god djurmiljö och på ett sådant sätt att det främjar deras hälsa och *ger dem möjlighet att bete sig naturligt.*"

De regionala djurförsöksetiska nämnderna föreslås föras in under den nya djurskyddsmyndigheten. Vid oenighet inom nämnden föreslås frågan kunna föras upp till myndighetens styrelse.

Samtliga författningsförslag föreslås träda i kraft den 1 januari 2002.

Förteckning över remissinstanser

Efter remiss har yttranden över utredningen Ett förbättrat djurskydd (SOU 2000:108) avgetts av Hovrätten över Skåne och Blekinge, Hovrätten för västra Sverige, Kammarrätten i Stockholm, Kammarrätten i Jönköping, Rikspolisstyrelsen, Gentekniknämnden, Statskontoret, Läkemedelsverket, Smittskyddsinstitutet, Ekonomistyrningsverket, Riksrevisionsverket, länsstyrelserna i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Östergötlands, Jönköpings, Kronobergs, Kalmar, Gotlands, Blekinge, Skåne, Hallands, Västra Götalands, Värmlands, Örebro, Västmanlands, Dalarnas, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län, Vetenskapsrådet, Forskningsrådet för Miljö, Areella näringen och Samhällsbyggande, Karolinska institutet, Lunds och Umeå universitet, Statens jordbruksverk, Centrala försöksdjursnämnden, Statens veterinärmedicinska anstalt, Livsmedelsverket, Fiskeriverket, Sametinget, Sveriges lantbruksuniversitet, kommunerna i Nynäshamn, Stockholm, Uppsala, Nyköping, Kinda, Linköpings, Jönköping, Borgholm, Kalmar, Gotlands, Burlöv, Malmö, Halmstads, Borås, Göteborgs, Mariestad, Sotenäs, Torsby, Örebro, Falun, Hudiksvall, Sundsvall, Östersund, Skellefteå, Vilhelmina, Kiruna och Luleå, Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien, Svenska kommunförbundet, Svenska Samernas Riksförbund, Svenska Jägareförbundet, Lantbrukarnas Riksförbund, Akademien för cirkuskonstens bevarande i Sverige, Djurombudsmannens stödorganisation, Djurskyddsinspektörernas riksförening, Folkhälsoinstitutet Hela Sverige ska leva, Förbundet Djurens Rätt, Föreningarna Djurens Vänners Riksorganisation, Livsmedelsekonomiska institutet, Läkemedelsindustriföreningen, Miljö- och hälsoskyddstjänstemannaförbundet, Svenska Djurskyddsföreningen, Svenska Galoppsportens Centralförbund, Svenska Hundklubben, Svenska Kennelklubben, Svenska Travsportens Centralförbund, Sveriges Kattklubbars Riksförbund, Sveriges samverkande organ för forsknings- och försöksdjurspersonal, Sveriges Veterinärförbund och Zoobranschens riksförbund.

Centrala försöksdjursnämnden har bifogat yttranden från de djurförsöksetiska nämnderna.

Yttrande har dessutom inkommit från kommunerna i Mjölby, Ludvika, Vara, Skövde, Färgelanda, Avesta, Örnsköldsvik, Eskilstuna, Ånge, Ockelbo, Leksand, Skara, Sollentuna, Gagnef, Strömsund, Kalix, Essunga, Flen, Boxholm, Mark, Örkelljunga, Torsås, Östhammar, Västervik, Bollnäs, Vindeln, Södertälje, Gnesta, Svenljunga, Mörbylånga, Finspång, Falköping, Ronneby, Sala, Valdemarsvik, Götene, Hässleholm, Mölndal, Ydre och gemensamt från Mora och Orsa kommuner och från Habo och Mullsjö kommuner samt från städerna Haparanda och Helsingborg.

Dalarnas Kommunförbund, liksom Köttbranschens Riksförbund, Naturvetareförbundet, Samarbetskommittén, Statstjänstemannaförbundet, Stiftelsen Forskning utan djurförsök, Svenska Djurhälsovården, Svensk Fågel, Sveriges Grisproducenter, Svenska Hästars Värn, Svensk Mjöl, Swedish Meats, Sveriges Nötköttsproducenter, Västra Värmlands Djurskyddsförening, Fyra tjänstemän i Uppsala kommun (Jan-Erik

Andersson, Elisabeth Cobdal, Claes Kihlberg och Hanna Åström), Prop. 2001/02:189
Professor Emeritus Ingvar Ekesbo, Veterinär Kristina Forslund och
Gunilla Larsson.

Remissvar har inte inkommit från Bengtfors och Degerfors kommuner, Svenska Naturskyddsföreningen, Blandis hundregister, Ekologiska lantbrukarna, Föreningen kooperativ utveckling i Sverige, Naturbruks- skolornas förening, Renägareförbundet, Svenska Djurparksföreningen, Svenska Hovslagarföreningen, Svenska Hästavelsförbundet, Svenska Ridsportförbundet samt Sveriges Djurskyddsföreningars Riksförbund.

Naturvårdsverket, Glesbygdsverket, kommunerna i Markaryd, Lomma och Köping samt Landstingsförbundet och Skogssällskapet avstår från att lämna yttrande.

Förteckning över remissinstanser

Prop. 2001/02:189
Bilaga 3

Efter remiss har yttranden över Jordbruksverkets förslag den 1 september 1999 om ett djurskyddsregister avgetts av Göta Hovrätt, Kammarrätten i Göteborg, Rikspolisstyrelsen, Försvarmaktens högkvarter, Läkemedelsverket, Statskontoret, Riksrevisionsverket, Fiskeriverket, Sametinget, Centrala försöksdjursnämnden, länsstyrelserna i Uppsala, Jönköpings, Hallands och Västernorrlands län, kommunerna i Nacka, Kinda, Malmö, Laholm, Borlänge och Robertsfors, Svenska Kommunförbundet, Svenska Samernas Riksförbund, Lantbrukarnas Riksförbund, Djurskyddsinspektörernas Riksförening, Föreningarna Djurens Vänners Riksorganisation, Läkemedelsindustriföreningen, Miljö- och Hälsoskyddstjänstemannaförbundet, Förbundet Djurens Rätt, Svenska Djurparksföreningen, Svenska Djurskyddsföreningen, Svenska Kennelklubben, Sveriges Pälsdjursuppfödare Riksförbund, Sveriges Veterinärförbund och Zoobranschens Riksförbund.

Dessutom har remissvar inkommit från Datainspektionen och Svensk Fågel AB.

Svar har inte inkommit från Sveriges lantbruksuniversitet, Heby kommun, Sundsvalls kommun, Akademien för cirkuskonstens bevarande i Sverige, Djurombudsmannens stödorganisation, Ridsportförbundet, Svenska GaloppSPORTENS Centralförbund, Svenska TravSPORTENS Centralförbund, Sveriges Djurskyddsföreningars Riksförbund och Sveriges Kattklubbars Riksförbund.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 6 juni 2002

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Thalén, Winberg, Ulvskog, Lindh, von Sydow, Östros, Engqvist, Rosengren, Lövdén, Ringholm, Bodström, Karlsson, Sommestad

Föredragande: statsrådet Winberg

Regeringen beslutar proposition 2001/02:189 En ny djurskyddsmyndighet

Rättsdatablad

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
---------------------------	---	--

Lag om ändring i djurskyddslagen (1988:534)	3, 4, 6-8, 10-12, 14, 15, 17, 18, 20, 24 och 25 §§	
---	--	--